

Kdosi zpívá v lukách

Hm...

Kdosi zpívá v lukách potok zvoní
dva milenci sedí pod jabloní

Nad nimi jsou větve plné rudých plodů,
v lukách ocúnům se ještě nechce kvést
nebem zaplá brzo tisíc žhnoucích bodů
a nebude vidět šedých pásů cest

kdosi zpívá v lukách večer voní
dva milenci vstali pod jabloní

Šeptají si cosi snad pohádku tesknou
v srdcích nesou bolest na rtech tichý smích
za ruce se vedou oči se jim lesknou
a jdou proti větru vonnou loukou v jih

kdosi zpívá v lukách potok zvoní
o samotě stojím pod jabloní

Tichá píseň vody s vůní otav splývá
za milenci hledím zamyšlen a tich
vítr v listí šumí potichu si zpívá
byla tady láska nezbyl po ní hřích

kdosi zpívá v lukách večer voní
pohládl jsem trávu pod jabloní